

VÄLILÄN MUORI JA UKKO

Malvon kylässä käväisin 69-vuotiaan Välilän muurin luona, lauloi laulut 22-24. 70-vuotias ukkonsa, vanha pelimanni soitti mansuskan 25. Muista ukon soittamista en parhaimmalla tabdollakaan saanut selkoa. Tahti kyllä oli hyvä, mutta melodia sekaantui kaikkien muitten äänien sekasotkuun. Laulaa ei ukko osannut.

Välilän muori ja ukko olivat todennäköisesti Anna Lisa Juhantytär ja Juha Erik Adaminpoika Välilä. Anna oli syntynyt 7.3.1840 ja Juha 20.12.1838. He avioituivat vuonna 1879. Tuohon aikaan Juha oli renkinä Lampon torpassa Malvossa ja Anna oli piikana Lindgrenin torpassa Haarossa. Pariskunta eli itsellisinä Aerilan talon maalla.

Kirkkokosken torpan pirtti Malvossa. (Kuva: Valter Forsblom. Museovirasto. Kansatieteen kuvakokoelma.)

Junnilan talon rakennuksia 1900-luvun alkupuolella. (Valokuvaaja tuntematon.)

22. HENTTUNI MENKKÖN

Henttuni menkkön on rekilaulu.

Hent - tu - ni me - ni ja menk - kön vaa, sii - tä en piit - ta mi - tän,
mul - la on uu - si ja pa - rem - pi, mi - nä ra - kas - te - len si - tä.

62

Kultani käski mun friiaman,
kuinkas mä taisin kiältä,
kuinkas mä taisin pahoitta
mun oman kultani miältä.

Mitäs minä muuta, ko naura ja laula
ja itke mun ikäväni,
ko iso, rikas ja rahaline
vei minu ystäväni.

Voi, voi, voi kuinka hurjalta näyttää
minunkin elämäni,
kun iso, rikas ja rahaline
vei minu ystäväni.

Istusin koskela kiven pääl
ja nypin sammaleita,
vanhan henttuni silmät vuata
surun karpaleita.

En minä olis täsä kyläs
vaikka minä pantassi köyssi,
oman henttuni kamaris
minä huvituksen löysi.

Järven rannal on keltanen talo,
siäl on mun henttuni koto,
siälä on hellilä keitettävä
ja kaakeliitiilestä toto.

Kataja on matala puu,
oksat ovat lavialla,
rakkasta ystävästä eroitettin
miälellä haikiällä.

Järven rannal on punanen talo
ja valkone ikkunalauta,
viälä on minu oma henttuni
ja mamman kiukut ei auta.